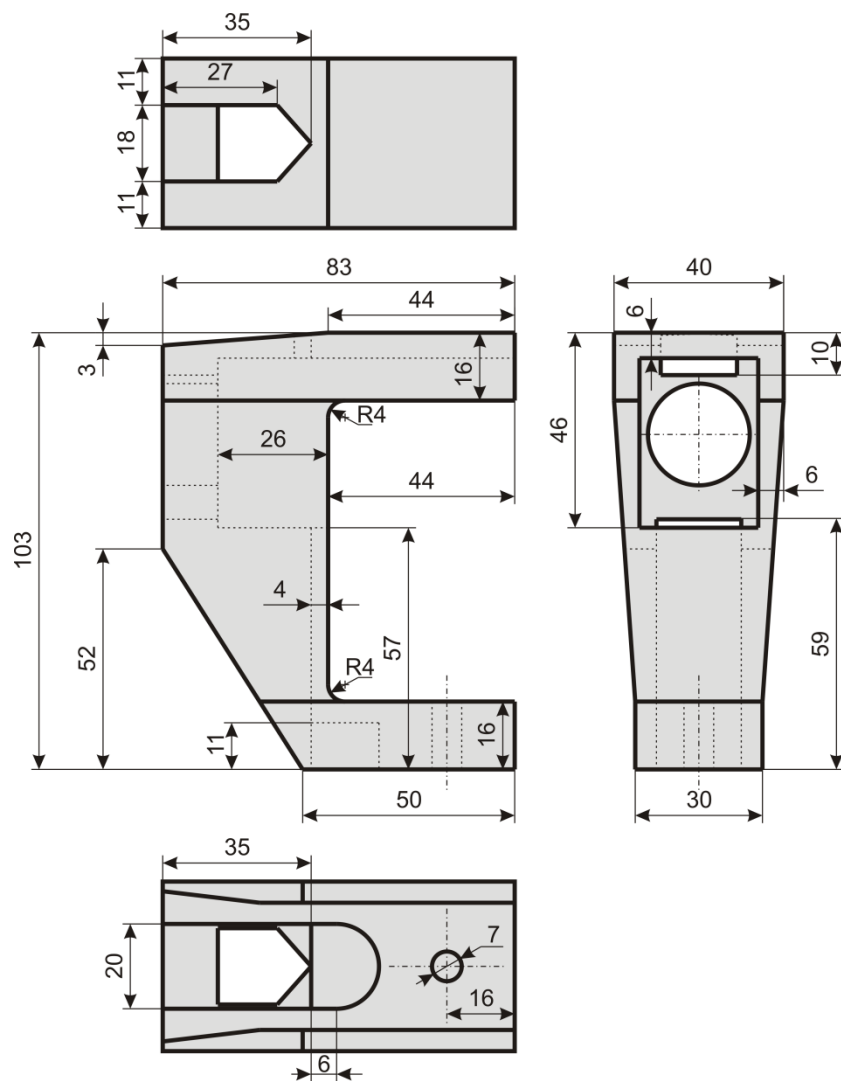

FELADAT LEÍRÁSA

Határozzuk meg az alábbi szorító vázában keletkező feszültségeloszlást, ha a csavaros szorítással biztosított szorító erő nagysága 1500 N. A váz anyaga alumínium, rugalmassági modulusza 69 GPa, a Poisson-tényező értéke 0.33.

A váz egyszerűsített geometria modelljét az alábbi ábra szemlélteti.

MEGOLDÁS ANSYS-BAN

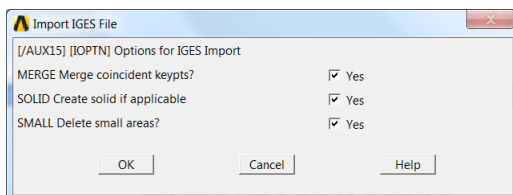
GEOMETRIA MEGADÁSA

A geometria modellezése ANSYS Classic felületen hosszadalmas lenne, ezért egy külső tervező szoftverben elkészítettük, majd elmentettük IGES formátumba. Az ANSYS Classic különböző CAD formátumok beolvasására képes, de láthatjuk a továbbiakban, hogy a kompatibilitás nem zökkenőmentes.

Importáláshoz a felső menüből kiválasztjuk a

Utility Menu → Import → IGES...

menüpontot. A felugró ablakban mindent alapértelmezett értéken hagyunk.

OK, majd betallózzuk a megfelelő fájlt:

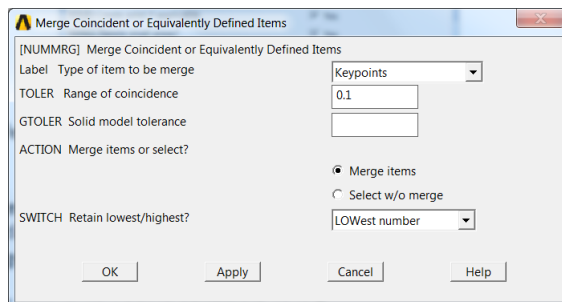
s:\vemalap\szorito_SE.igs

A képernyőn megjelenik a geometria, azonban a kompatibilitás miatt csak a határoló felületeket olvasta be a program, amik ráadásul nem csatlakoznak egymáshoz (nem ugyanaz a LINE határolja őket az azonos éleken), így a térfogat létrehozása sem lehetséges egyelőre.

A felületek „összefűzéséhez” egyesítsük a közeli KEYPOINT-okat:

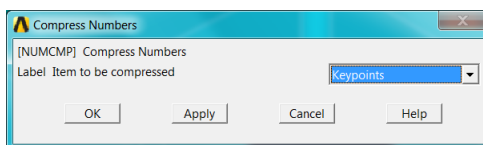
Main Menu → Preprocessor → Numbering Ctrl's → Merge Items

Az egyesítendő entitások a KEYPOINT-ok, a tolerancia pedig legyen 0.1, mivel a modellezés mm-ben történt.

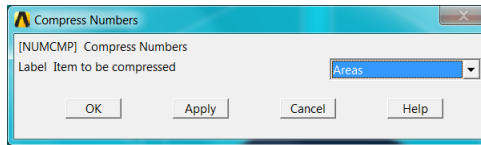
Az egyesítés után számoztassuk újra a KEYPOINT-okat

Main Menu → Preprocessor → Numbering Ctrl's → Compress Numbers

Így az eredeti 1364 KP-ból 85 maradt, így a modell könnyebben kezelhető. Tegyük meg ugyanezt a határoló felülettel is.

Main Menu → Preprocessor → Numbering Ctrl's → Compress Numbers

Az eredeti 85 felületből 41 maradt.

Most már létrehozhatjuk az alkatrész térfogatát.

Preprocessor → Modeling → Create → Volumes → Arbitrary → By Areas

Válasszuk ki az összes felületet: **Pick All**

A jelenlegi térfogatot a későbbi vizsgálatok érdekében célszerű félbevágni a szimmetriasík mentén. Így lehetőség nyílik a számítás során a szimmetria kihasználására, illetve az eredmények megjelenítésénél könnyen „belenézhetünk” az alkatrészbe.

Ehhez hozzunk létre egy síkot, amivel félbevághatjuk az alkatrészt:

Preprocessor → Modeling → Create → Keypoints → In Active CS

Ha üresen hagyjuk a Number mezőt, az ANSYS automatikusan a következő sorszámot osztja ki.

Number	X	Y	Z
86	-10	0	-10
87	-10	0	113
88	93	0	113

Preprocessor → Modeling → Create → Lines → Lines Straight → Line

Kössük össze a 86-87 és a 87-88 KEYPOINT-okat.

Ezután kihúzással létrehozuk a metsző síkot

Preprocessor → Modeling → Operate → Extrude → Lines → Along Lines

Kiválasztjuk először a Z irányú egyenest, **OK**, majd az X irányú egyenest, **OK**.

Most elvágjuk a térfogatot a síkkal.

Preprocessor → Modeling → Operate → Booleans → Divide → Volume by Area

Kiválasztjuk a térfogatot, **OK**, majd a metsző síkot (a sík közepébe kattintva), **OK**.

Ezzel kész a geometria.

ELEMTÍPUS MEGADÁSA

10 csomópontos tetraéder elem típust választunk.

Solid: Tet 10node 187 (SOLID187)

ANYAGTULAJDONSÁG MEGADÁSA

Lineárisan rugalmas, izotróp anyagot választunk:

Rugalmassági modulusz: 67 000 Mpa

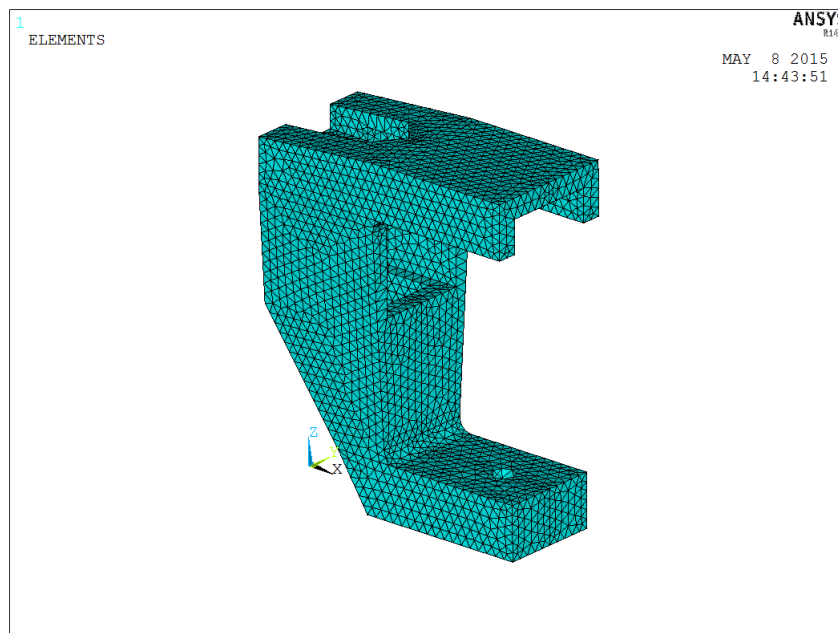
Poisson-tényező: 0,33

HÁLÓZÁS

Preprocessor → Modeling → Meshing → Mesh Tool

A MeshTool ablakban adjunk meg 3mm-es globális elemméretet!
Size Controls, Global: Set, SIZE=3
Majd hálózzuk be a térfogatot
Mesh Volumes, Tet, Free és válasszuk ki mindkét térfogatot: **Pick All**

Az ANSYS figyelmeztet, hogy néhány torzult elem is létrejött, ezt most hagyjuk figyelmen kívül.

KINEMATIKAI PEREMFELTÉTELEK MEGADÁSA

A menetes részt definiáló felületen kössünk le minden szabadsági fokot (**All DOF**):

Preprocessor → **Loads** → **Define Loads** → **Apply** → **Structural** → **Displacement**
→ **On Areas**

Válasszuk ki az alsó furat hengerpalástjait (két felület: 40 és 41 számú, egérrel a felület közepét kell eltalálni).

TERHELÉS MEGADÁSA

A terhelést a szorító felső részének alsó felületére adjuk rá mint megoszló terhelést. Ennek a felületnek (az egyik oldalon) a nagysága $40 \cdot 6 = 240 \text{ mm}^2$. Emiatt $1500/2/240 = 3.125 \text{ MPa}$ nagyságú terhelést kell előírunk.

Preprocessor → **Loads** → **Define Loads** → **Apply** → **Structural** → **Pressure** → **On Areas**

Válasszuk ki a kengyel felső felületeit (13 és 14).

Ezzel a vége-selemes modellünk kész.

MEGOLDÁS

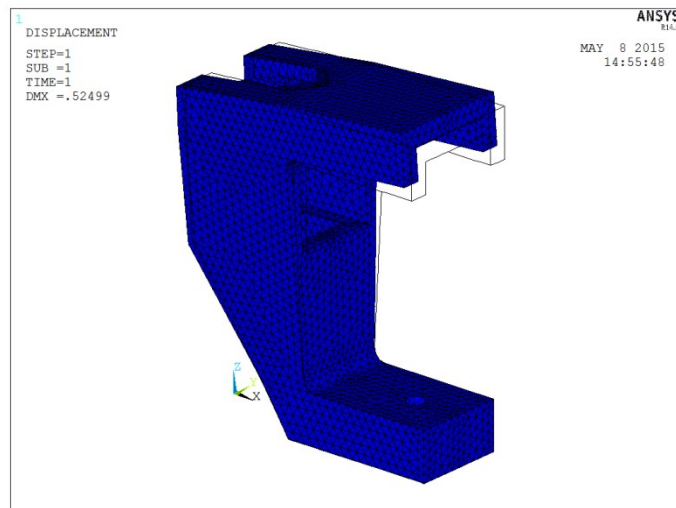
Solution → **Solve** → **Current LS**

EREDMÉNYEK MEGJELENÍTÉSE

Rajzoljuk ki a deformált alakot:

General Postproc → **Plot Results** → **Deformed Shape**

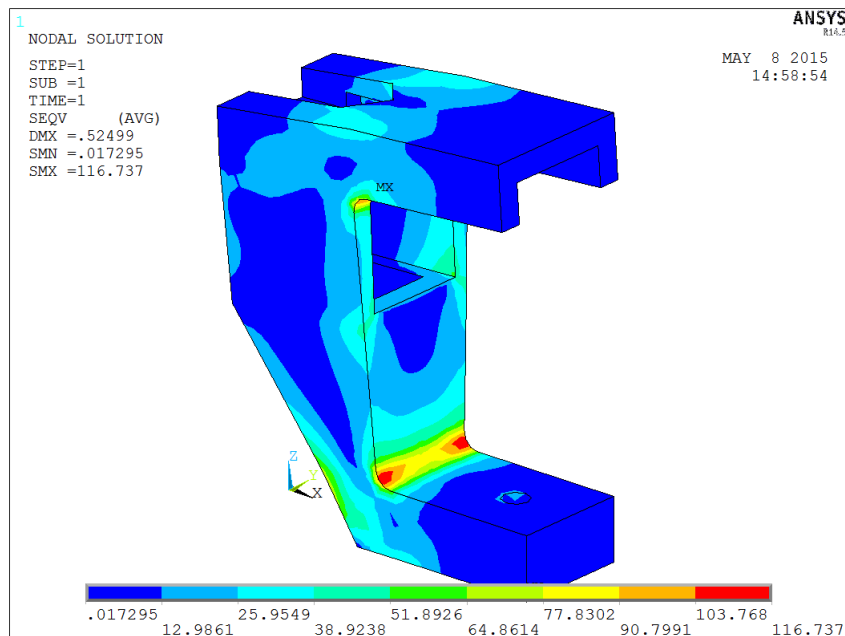
Érdemes az eredeti kontúrt is megjeleníteni.

Rajzoljuk ki a Miseses-féle egyenértékű feszültséget:

General Postproc → Plot Results → Contour Plot → Nodal Solution

Nodal Solution, Stress, von Mises stress

Bár az esetek túlnyomó többségében a legnagyobb feszültségek a felületeken ébrednek, térfogat esetén nem látjuk, hogy milyen állapot áll fenn az anyag belsejében. Nézzük meg az alkatrészt félbevágva. Tegyük aktívvá csak az egyik térfogatot, majd az ehhez tartozó elemeket.

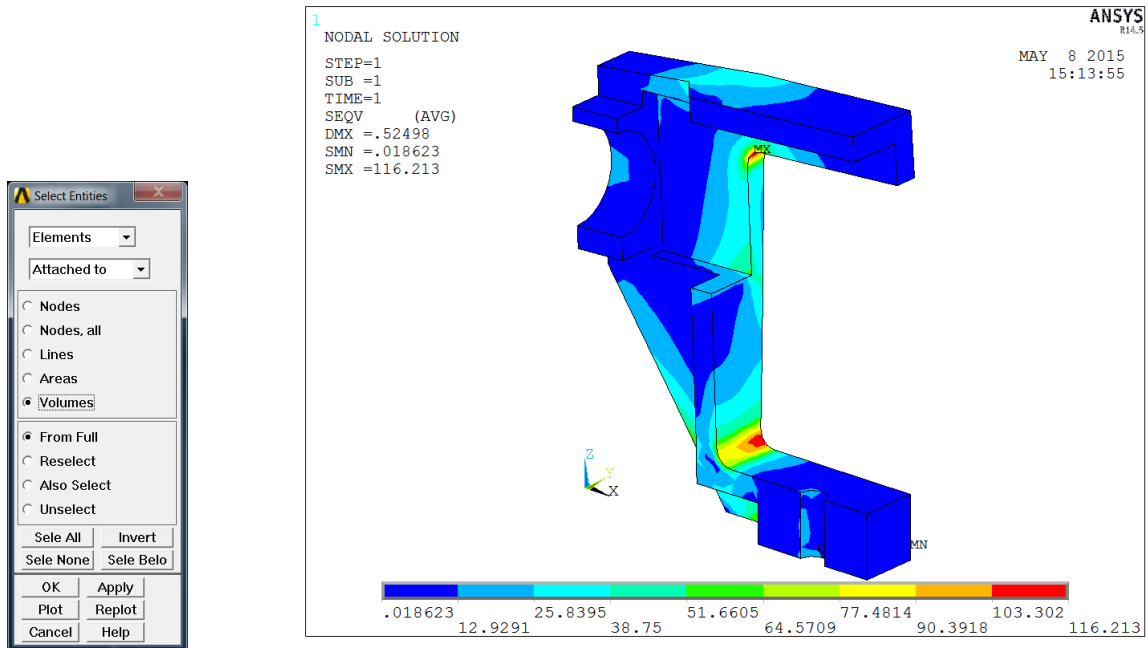
Utility Menu → Select → Entities

Válasszuk ki a távolabbi térfogatot.

Ezután aktiváljuk azokat az elemeket, amik a kiválasztott térfogathoz tartoznak.

Utility Menu → Select → Entities

OK

Ezután a grafikus felületen jobb egérgombbal kattintva és a **replot** lehetőséget választva kirajzolhatjuk az alkatrész felét. Lásd fent.

Az ábrán látható a maximális HMH-féle egyenértékű feszültség helye. Sokszor hasznos lehet kirajzoltatni az azonos értékkel rendelkező felületeket (isosurface).

Kattintsunk jobb egérgombbal a képernyő alján látható színskálára.

Válasszuk a **contour properties** lehetőséget.

Itt kiválasztható, hogy a feszültségeket a felületeken vagy Isosurface-eken jelenítse meg a program, illetve beállítható a színskála beosztása is. Miután beállítottuk a kívánt értékeket, frissítsük a grafikus felületet (jobb klikk, replot).

A Range fülön akár saját magunk is beállíthatunk értékeket a színskálához.

